

עמ"ת 17934/03/19 - ינון אמיגה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כב' השופט אביגדור דורות

עמ"ת 17934-03-19 אמיגה נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 92642/2019

העורר:
נגד
המשיבה:
ינון אמיגה ע"י עו"ד יהונתן קיוול
מדינת ישראל
ע"י לשכת תביעות תעבורה ירושלים

החלטה

1. לפניי ערר על החלטת בית משפט השלום לתעבורה בירושלים (כב' השופטת שרית זוכוביצקי - אורי), מיום 3.3.19 ב-מ"ת 647-03-19.

2. כנגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של שכרות מכוח סירוב לבדיקת שתן לאיתור סמים או אלכוהול. בד בבד הוגשה בקשה למעצר בית מלא ולפסילת רישיון נהיגה עד לתום ההליכים. בית משפט קמא הורה בהחלטתו על מעצר בית חלקי, בין השעות 17:00 ועד למחרת בשעה 05:30. נקבע בהחלטה כי העורר ייצא לעבודה ביערות קק"ל באזור צרעה ובית שמש משעה 05:30 ועד לשעה 17:00. כמו כן, נפסל רישיונו של העורר עד לתום ההליכים נגדו. עוד נקבע כי שירות המבחן יכין תסקיר בעניינו של העורר עד ליום 7.4.19, במסגרתו יבחן את מידת המסוכנות הנשקפת ממנו ובעיית ההתמכרות ממנה הוא סובל, במידה וקיימת, וכן את האפשרות לשלבו בקבוצה טיפולית.

3. הערר שהוגש הינו על עצם מעצר הבית החלקי וכן על פסילת הרישיון עד לתום ההליכים. העורר ביקש כי מעצר הבית החלקי יבוטל ולחילופין ייקבע כי ניתן להסתפק בחמשת ימי מעצר הבית המלא ועוד כשבוע במעצר בית חלקי וכן בפסילת רישיונו ל-30 ימים על-ידי קצין משטרה.

4. בא כוח העורר ציין כי אמנם ההגנה לא חלקה על קיומן של ראיות לכאורה, אולם נטען כי היה על השוטרים להסביר לעורר כי סירובו לבדיקה אינו קביל ואינו תופס על-מנת לאפשר לעורר לשקול שנית את עמדתו. עוד צוין כי ההגנה לא חלקה על קיומה של עילת מעצר פורמלית, אולם נטען כי שיקולי המסוכנות מקבילים ביטוי מלא בתנאים מגבילים ללא הוראת מעצר. לטענת בא כוח העורר, טעה בית משפט קמא בקביעתו בדבר חשש להתמכרות לסמים. עוד נטען כי טעה בית משפט קמא בהימנעו מקציבת המעצר והשלילה. לטענת הסניגור, משמעות פסילת הרישיון הינה פגיעה בעבודתו של העורר אשר התמנה לעבודת מפקח הכרוכה בנהיגה. הטענה היא כי ככל שלא יותר לעורר לנהוג, הוא יאלץ לחזור לתפקידו הקודם הכרוך בעבודת כפיים ביערות קק"ל. לבסוף, טען הסניגור להעדר מדיניות מעצרים כתובה וברורה שתוצאתה כי בתיקים דומים ואף חמורים יותר לא ביקשה המשיבה מעצר או תנאים מגבילים מן הסוג שהתבקש בתיק זה.

5. לטענת המשיבה, החלטת בית משפט קמא הינה סבירה ואין מקום להתערב בה.

6. בכל הנוגע לראיות לכאורה, בא כוח העורר הסכים בבית משפט קמא לקיומן. אמנם נטען כי היה על השוטרים להבהיר לעורר כי אין מקום לחששו כי "שימוש פסיבי" בסמים יתגלה בבדיקה ויתפרש כאילו השתמש בסמים, אולם ספק אם חלה חובה על השוטרים לתת את ההסברים הנטענים ומכל מקום, גם לאחר שהובא לתחנת המשטרה ונגבתה ממנו עדות, הוצע לו פעם נוספת לבצע את הבדיקה והעורר התמיד בסירובו.

7. אשר לעניין המסוכנות, ציין בית משפט קמא בהחלטתו כי לחובת העורר שלוש הרשעות תעבורה קודמות כאשר האחרונה משנת 2015 הינה בגין נהיגה תחת השפעת סמים או אלכוהול. כמו כן, לעורר עבר פלילי הכולל שתי הרשעות בעבירות של החזקה ושימוש בסמים לצריכה עצמית, האחרונה משנת 2010 והקודמת משנת 2005, במסגרת שירותו הצבאי הסדיר, בגינה ריצה תקופת מאסר של 4 חודשים ו-15 ימים. צדק בית משפט קמא בקביעתו, כי מי שנוהג בשכרות בפעם השנייה, חלה לגביו מסוכנות המקימה עילת מעצר.

8. לטענת העורר, מטרת מעצר הבית החלקי הינה לוודא הרחקתו של העורר מן הכביש. נטען כי אין בנסיבות המקרה כל אינדיקציה המקימה חשש כי העורר יפר צו שיפוטי ועל כן די בפסילת רישיון קצובה בזמן כתקופת צינון ולא עד לתום ההליכים. נראה כי צדק בית משפט קמא כי עברו התעבורתי והפלילי של העורר מצדיקים מעצר בית חלקי, שנועד לאפשר לעורר להמשיך לעבוד בשעות היום, בצד הגבלת יציאתו מביתו לאחר שעות אחר הצהריים.

9. בכל הנוגע לקציבת זמן הפסילה, ראוי להפנות לסעיף 50(ב) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], הקובע כי אם חלפו שישה חודשים מיום שנפסל בעל רישיון עד לגמר בירור דינו (בהתאם לסעיף 46 לפקודה), בטלה הפסילה במידה וטרם ניתן פסק דין לגבי המעשה או המחזל שבגללם נפסל, אם לא הורה בית המשפט הוראה אחרת. משמעות הוראת סעיף 50 לפקודה הינה, כי פסילת הרישיון בעניינו של העורר קצובה בזמן (שישה חודשים) על-פי החוק, לאור העובדה שבית משפט קמא לא נתן הוראה אחרת, המאריכה את משך הפסילה מעבר לשישה חודשים. אשר לטענה כי משמעות הפסילה הינה הפסד תקן הניהול מבחינת העורר והחזרתו לעבודת כפיים, הכרוכה בירידה משמעותית בשכרו, איני סבור שניתן לקבלה. משמעות בקשת העורר היא כי פסילת הרישיון תבוטל לאלתר, או תוך זמן קצר, באופן שהוא יהיה רשאי להמשיך בנהיגה ברכב במהלך משפטו. לאור עברו התעבורתי והפלילי, אין מקום לקבלת בקשה זו.

10. לאור כל האמור, הערר נדחה.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לבאי כוח הצדדים.

ניתנה היום, ד' אדר ב' תשע"ט, 11 מרץ 2019, בהעדר
הצדדים.